

ninger, arbejde for dem, der følge efter. Men at tage Systemet, som det er foreslaaet, vil ikke føre til Andet end til at slyde en nyttig og gavnlig Reform ud i et halvt Aarhundrede.

Jeg beklager, at jeg staaer saagodtsom ene her i Thinget med min Anskuelse i denne Sag; det er ikke helbigt at staae ene i en politisk Forsamling, det er ikke ret praktisk, men jeg pleier da heller ikke at følge den Vej at stille mig ene op i en Sag, da jeg helst vil see et Resultat, og jeg giver derfor gjerne Afkald paa noget af min individuelle Anskuelse, for at der kan opnaaes Noget. Her har jeg imidlertid det Haab, at Grunden, hvorfor jeg staaer ene, maaskee er, at de ærede Medlemmer have havt for meget at gjøre med den Mæsse omfangsrige Lovforslag, der have foreligget, til ret at kunne sætte sig ind i denne lille Lov, til ret at see den store Betydning, som dens Gjennemførelse vil have i visse Retninger. Jeg trøster mig endelig med, at jeg ikke er Advocat for nogen som helst Interesse eller Stand, men at jeg kun har været Advocat for min egen Overbeviisning; jeg er vis paa, at den Tid vil komme, hvor man vil see, at den har været den rette, hvor man vil indrømme, at man istedetfor at lette og simplificere ved denne Lov kun har forvasket Forholdene, skabt nye Member og udflydt en nyttig Reform for en lang Tid.

Tscherning: Den Grund, hvorfor det ærede Medlem troede at staae ene, nemlig at man ikke skulde have gjort sig bekendt med hvad Loven indeholder og hvad den vil medføre, kan jeg ikke vedkjende mig for mit Vedkommende. Min Overbeviisning er, at denne Lov, som ikke indfører en ny Genhed, men kun vedligeholder en Genhed, der seet paa en bestemt og klar, i Loven udtrykt Maade, i Forbindelse med det Vægtssystem, der efterhaanden bliver antaget i hele Europa, er en meget nyttig Sag. Jeg kan ikke deeltage i at slyde en Lov eller hvilken som helst Foranstaltning fra mig, fordi den siges at være kommen fra Tydskland, thi slyde vi hørt fra Danmarks nærværende Udvikling. Alt, hvad der kommer til os fra Tydskland og gennem Tydskland, blive vi som fattige staa-

ende tilbage. Det er helbigt, at vi ved denne Hjælp ere komne saa vidt, at vi saa temmelig kunne udvikle os ved vore egne Midler overeensstemmende med enhver som helst Magt i Europa, som gjør noget Nyttigt og Godt, der kan passe ind i vore smaa Forhold; Jeg beder meget, at man ikke vil stemme mod Loven, der ikke i mindste Maade vil forhindre Udviklingen af et System med Hensyn til Vægt, Mønt, etc., som kan være gavnligt og passende.

S. M. Petersen: Da jeg antager som givet, at saavel det stillede Endringsforslag som Loven i sin Heelhed vil blive vedtaget, hvilket ogsaa er mit Ønske, skal jeg ikke httre mig nærmere om Sagen, men blot udtale som mit Ønske ligeoverfor den ærede Minister, at han, saasnart det lader sig gjøre, vil søge at bringe den ved § 7 givne Bemærkning til Anvendelse, da jeg troer, at det vil være meget hensigtsmæssigt og virke gavnligt og nyttigt i flere Retninger.

S. Jørgensen: Det er blot i Anledning af en Øttring, der fremkom fra et æret Medlem (Fallefen), at jeg vil sige et Par Ord. Det ærede Medlem sagde nemlig, at det var uheldigt, naar en Mand staaer ene med sin Mening; men jeg troer, det vil være endnu mere uheldigt, hvis vi skulde komme dertil, at en Mand, naar han har en Mening, ikke skulde, fordi han staaer ene med den, have Mod til at komme frem med den.

Kayser: Blandt de Indvendinger, der af den ærede Rigsdagsmand for Afsens (Fallefen) ere reiste imod Loven, er der kun een, som jeg finder træffende, og det er den imod Navnet Øvint; men jeg anseer det ikke for at være en Mangel af en saadan Vigtighed, skjøndt det jo i og for sig er mindre hensigtsmæssigt, at denne Bestemmelse er optagen, at den skulde kunne lede til at stemme imod Loven i det Hele. Naar han indbefatter Schaumburg-Lippe blandt alle de mange Lande, der ligesom vi have forsøgt at lempe det Vægtssystem, hvor til vi nu ere komne, efter det næst Fremtrædende i Videnskaben, hvad han jo selv stillede